

Claimen

Zelfs in het verre Utrecht gaat claimen niet altijd probleemloos. Dus wat mag je in Spanje verwachten? Nou, dat valt best mee. Een ingewikkelde claim, zeg voor de 4 laatste slagen leidt bijna altijd tot chaos, maar het gaat ook vaak soepeltjes, zolang het maar voor de laatste slag is. Dus ik nam wel risico toen ik als leider nog met troef 10 en 6 in mijn hand zat en een kaart uit dummy verordonneerde. Mevrouw rechts van mij, ongeveer even jong als ik en iemand die vrij trouw rond de 49,5 procent pleegt te scoren, ging daar maar eens over nadenken. Zij had de laatste troef, de zeven wist ik, en daarmee had ze het probleem of ze die nu of straks zou spelen. Ik verstoutte mij tot een claim en legde met één hand eerst de zes en toen de 10 op tafel.

Een jaar geleden werd Valencia getroffen door zware overstromingen, niet door de zee, maar door enorme hoeveelheden regen, waardoor het nat van de bergen naar de kust klotste. Nu zit ik niet zo ver van Valencia, honderd kilometer zuidelijker, en zijn hier ook bergen. En op zo'n 300 meter van mijn huis is een rivierbedding, die al jaren droog staat. De gorge de la huppelepup of zo iets. Dus als een noodweer losbreekt (el Ninjo) dan treedt deze rivier zeker weer in functie en meteen ook buiten zijn oevers, vermoed ik, en mijn huisje staat maar een meter of 5 hoger dan de bodem van de rivier.

Ik heb Al er maar eens op los gelaten. Als het mis gaat, moet ik dan een zwemvest kopen? Nee, dus. Mijn finca is weliswaar pas gerestaureerd maar wel 100 of 200 jaar oud. Die plek kan dus zo slecht nog niet zijn. En naast de droge rivier stroomt een ondergrondse rivier recht onder het huis. De hele buurt krijgt daar leidingwater van, gratis. En op die leiding staat een flinke druk, hoger dan in Nederland gebruikelijk. Wateroverlast ontstaat niet omdat er veel regen valt, maar omdat het niet weg kan. Het water uit de bergen kan weggkomen door de droge bedding. Het water uit de hemel door ouderwets vernuft. Schuine daken, geen dakgoten, aflopend terrein en naast mijn huis alleen al twee putten waardoor het water in de ondergrondse rivier kan lopen. Gaat kennelijk al eeuwen goed. Onlangs ondervond ik de eerste flinke onweersbui op mijn dak. En ik zat buiten, in mijn naya (overdekt terras) droog, terwijl de regen met

bakken neerkwam begeleid door donder en bliksem, echt een verademing na 2 maanden droogte.

Over bliksem gesproken. Ik legde dus de 10 op tafel, tenminste dat probeerde ik, maar als een bliksemschicht wist deze doorgaans nogal apathische troela haar 7 tussen mijn twee troefjes te prikken. Klaarwakker was ze; die slag is voor mij! Zo sprak ze poëtisch en onverstoord tikte haar partner het resultaat in de computer. 3 harten min 1, voor een nul. Ik was het daar niet helemaal mee eens, maar wie schrijft die blijft. "Mijn partner troefde met de 7 en jij troefde daarna onder met de 6, jammer dan. En als deze regelexpert ook nog eens de arbiter is, dan wordt het lastig. Later werd ik nog benaderd door de voorzitter van de vereniging. Hij vond dat ik mij vervolgens iets té ondiplomatiek had uitgedrukt en ook nog eens op de verkeerde toonhoogte, waarop ik nu wel diplomatiek reageerde met "je kunt de pot op" Het is een Engelsman en spreekt dus geen woord over de grens

De magistratuur van de club is een terugkerend probleem. Zo is daar de wedstrijdleider. Die presteerde het al een keer om een top van ons stiekem te veranderen in een nul. Hij gaat over de invoer op de computer. Die nul van hun was een cadeautje van zijn partner, die een minder goede beslissing had genomen. Maar dat was dan weer onze schuld, omdat ik een tia had gekregen en een minuutje even mijn taken als dummy had moeten neerleggen. Dat had die partner zo afgeleid dat hij die blunder beging. En er staat vast wel in de spelregels dat blunders door illegale afleiding ongedaan gemaakt mogen worden. Woensdag flikte hij weer zoiets. Wij spelen Romeins en ik zei dat de klaveren 7 van mijn partner een aansignaal zou kunnen zijn (we leefden inmiddels in de achtste slag). Dat begreep hij verkeert. Hij speelde een klaver naar zijn heer en partners aas, 1 down in 3 SA. Toen ontplofte hij; ik had verkeerde uitleg gegeven, zo vond hij. Later bleek hij de score gewijzigd te hebben in 3 SA contract. Dat was een vreemde actie omdat 3 SA met klaveren aas achter sowieso onmaakbaar was, met welke uitleg dan ook.

Voor de uitslag was dat niet belangrijk. We werden toch nog net eerste, maar het was wel jammer, omdat wij 75,91 procent scoorden. Zonder die kleine diefstal zou dat een dikke 78% geweest zijn. Dat scoor ik niet elke dag, volgens mij zelfs nooit. Maar het was dan weer wel fijn om het ongenoegen te zien bij de arbiter toen die de uitslag moest voorlezen.

Edwin